

สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตร
บัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
Nursing Professional Competency in Thailand 4.0 Era of Undergraduate Nursing
Student, Faculty of Nursing, Princess of Naradhiwas University

ฟาอิส วาเลาะเต, สาวินี ชามูสินธพ*, สุภาวดี อติชัยศักดิ์, มุฮัมหมัดไซค์ ซาและ
Fa-is Walohtae, Sawinee Chansintop*, Supavadee Adisaisakda, Muhammadsaid Salaeh

(Received: May 27, 2023; Revised: June 28, 2023; Accepted: July 19, 2023)

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) ศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ และ 3) ศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 จำนวน 30 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์อำนาจจากการทดสอบ เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือการศึกษาศมรรถนะวิชาชีพพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสมของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสมของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย 3 คน มีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

Faculty of Nursing, Princess of Naradhiwas University

*Corresponding Author: Sawinee.c@pnu.ac.th

ผลการวิจัย พบว่า สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสมโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.66$, $S.D. = 0.32$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.70$, $S.D. = 0.31$) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ($M = 4.69$, $S.D. = 0.35$) และสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 4.58$, $S.D. = 0.38$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาล ยุคไทยแลนด์ 4.0 นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

Abstract

The objectives of this descriptive research study were to: 1) Examine Thailand's nursing professional competency in the context of the 4.0 era's ethics, morals, and legislation, 2) Examine Thailand's nursing professional competency in the context of the 4.0 era in terms of professional traits, and 3) Examine Thai nursing professionals' competency. 4.0 era in terms of interaction and communication of undergraduate nursing students, Faculty of Nursing, Princess of Naradhiwas University (PNU). Cohen testing was used to determine the sample size for this study, which included 30 third- and fourth-year undergraduate nursing students from the Faculty of Nursing at PNU. The instruments consisted of: 1) a manual for studying nursing professional competency in Thailand in the 4.0 era that was appropriate for undergraduate nursing students at the faculty of nursing at PNU; and 2) an instrument for data collection that assessed nursing professional competency in Thailand in the 4.0 era that was appropriate for undergraduate nursing students at the faculty of nursing at PNU. All of instruments were validated by three experts. The validity indices all equaled 1. The data were analyzed using descriptive statistics.

The findings revealed that overall of Thailand's nursing professional competency in the context of the 4.0 era was at a high level ($M = 4.66$, $S.D. = 0.32$), taking into account that each component was also at a high level as follows: nursing professional competency in regards to ethics, morals, and legislation was at the highest level ($M = 4.70$, $S.D. = 0.31$), followed by nursing professional competency in regards to professional traits ($M = 4.69$, $S.D. = 0.35$), and nursing professionals' competency of interaction and communication had the lowest levels ($M = 4.58$, $S.D. = 0.38$), respectively.

Keywords: Nursing professional competency, Thailand 4.0 Era, Nursing students, Princess of Naradhiwas University

บทนำ

สมรรถนะ (competency) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้และใช้ในการประกอบวิชาชีพทางการแพทย์ ที่เพิ่มขีดความสามารถในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ และมีความโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในเชิงพฤติกรรม เพราะเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคลากรส่งผลไปสู่การพัฒนาก่อนการและสามารถขับเคลื่อนศักยภาพที่พึงประสงค์ภายในองค์กรได้ (Thongkaew, 2013) วิชาชีพการพยาบาลมีลักษณะเฉพาะของวิชาชีพและเป็นเอกลักษณ์เด่นเชิงการให้บริการ (service oriented) ที่ต้องปฏิบัติงานในสถานพยาบาล และมีการขึ้นปฏิบัติงานโดยสลับหมุนเวียนเวลาทุก 8 ชั่วโมงต่อวัน และการปฏิบัติงานนั้นอยู่ภายใต้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ที่ได้รับอนุญาตจากสภาการพยาบาล ซึ่งต้องใช้องค์ความรู้ของวิชาชีพการพยาบาลโดยตรง และใช้องค์ความรู้ร่วมกับสหสาขาวิชาชีพในทีมสุขภาพของโรงพยาบาลเพื่อการดูแลผู้รับบริการอย่างต่อเนื่อง (Hanucharunkul & Phanphakdi, 2010)

สมรรถนะพยาบาลวิชาชีพ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ และเจตคติของพยาบาลวิชาชีพ หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่จะทำให้พยาบาลวิชาชีพสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมการพยาบาลที่ได้วางแผนไว้ และตามขอบเขตวิชาชีพการพยาบาลอย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ เป็นผู้ร่วมงานที่มีประสิทธิภาพ มีศักยภาพในตนเอง พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม (Thailand Nursing and Midwifery Council, 2009) ในสถานพยาบาลที่ให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกัน การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพ ผู้ที่มารับบริการทุกกลุ่มอายุทั้งภาวะปกติ เจ็บป่วย ภาวะฉุกเฉินและโรคเรื้อรัง การดูแลผู้ป่วยใน ยกเว้นผู้ป่วยระยะวิกฤต ให้การดูแลที่เชื่อมโยงเครือข่ายสุขภาพทั้งระดับตติยภูมิ ทติยภูมิ และปฐมภูมิ ดังนั้น ควรมีการประเมินสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาล ยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์ระดับประเทศให้เท่าเทียมวิชาชีพอื่น และเป็นแนวทางในการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตในอนาคต (Bureau of Public Health Administration 2017)

ยุคไทยแลนด์ 4.0 เป็นโมเดลขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยนวัตกรรม ปัญญา เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ในการพัฒนาประเทศไทยระยะ 20 ปี (2560 - 2579) ซึ่งต้องนำไปใช้ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อความก้าวหน้าของประเทศและไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนระบบสุขภาพของประเทศไทยนั้น

พบว่าผู้รับบริการมีการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มขึ้น การเจ็บป่วยด้วยอุบัติเหตุจากการดำรงชีวิตที่รีบเร่ง ทำให้ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้รับบริการมีความคาดหวังในการบริการสูง และการเชื่อมต่อการลงทุนทั่วโลกในปัจจุบันอาจก่อให้เกิดโรคอุบัติใหม่และอุบัติซ้ำได้ (Office of the Public Sector Development Commission. 2016)

นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เมื่อสำเร็จการศึกษาในอนาคตต้องประกอบวิชาชีพการพยาบาล ซึ่งได้มีการปรับตัวในการเรียนรู้ และมีการพัฒนาดนเองตามสมรรถนะที่กำหนด เพื่อปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการในอนาคต ภาวะเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังโรคติดต่อที่เพิ่มขึ้นและความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่ได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตของประชาชนทั่วโลก ทั้งเรื่องการทำงาน การพักผ่อนและการดูแลสุขภาพ เช่น Application Line, Facebook, TikTok & YouTube เป็นต้น ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่ผู้คนสามารถเข้าถึงได้สะดวกเพื่อใช้ในการสื่อสารแบบสองทาง (Bawornthip & Krithira, 2018) สามารถกระจายได้อย่างรวดเร็วทั้งด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกสามารถนำมาใช้ประโยชน์ เช่น ใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างกลุ่มวิชาชีพ ระหว่างประชาชนกับประชาชน หรือระหว่างกลุ่มวิชาชีพกับประชาชน เป็นต้น การใช้ Mobile Application พัฒนาด้านระบบสุขภาพ เช่น การนัดหมายในการรับบริการล่วงหน้าเพื่อลดระยะเวลาการรอคอย ลดการแออัดในช่วงมีโรคระบาดโควิด-19 หรือพัฒนาสื่อการสอนในกลุ่มผู้ป่วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง กลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มผู้ดูแลผู้สูงอายุ เป็นต้น ส่งผลดีให้มีความสะดวก รวดเร็ว มีคุณภาพ ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพตนเองเพิ่มขึ้น วิชาชีพการพยาบาลทำงานแบบเครือข่ายได้สะดวกทั้งการส่งต่อและการขอคำปรึกษา ส่วนผลด้านลบของเทคโนโลยีและสารสนเทศนั้น สามารถพบได้หากการสื่อสารออกมาในทางที่ไม่สร้างสรรค์ ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ขององค์กรและวิชาชีพแล้วมีการกระจายออกไปในวงกว้างอย่างรวดเร็ว เช่น การร้องเรียนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น วิชาชีพการพยาบาลมีการขึ้นปฏิบัติงานโดยสลับหมุนเวียนเวลาทุก 8 ชั่วโมงต่อวัน ต้องมีความระมัดระวังในการสื่อสารข้อมูลต่าง ๆ กับผู้รับบริการ จะเห็นได้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนานวัตกรรมทางการแพทย์ ระบบอัจฉริยะต่าง ๆ ด้านปัญญาประดิษฐ์ การจัดเก็บข้อมูลสุขภาพ การใช้หุ่นยนต์มาช่วยในการรักษาพยาบาล การใช้ระบบการแพทย์ทางไกลเพิ่มมากขึ้นในโรงพยาบาลของรัฐบาล และโรงพยาบาลเอกชนในบางแห่ง (Wansa, 2017)

นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิต และวิชาชีพการพยาบาล จึงต้องมีการพัฒนาความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาสมรรถนะต่อตนเองให้มีความน่าเชื่อถือในการปฏิบัติงานมากขึ้น เพื่อรองรับยุคไทยแลนด์ 4.0 และการเปลี่ยนแปลงด้านสุขภาพ องค์กรด้านสุขภาพต้องมีการปรับหน้าที่ตนเองให้เหมาะสม ซึ่งต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้

ความสามารถในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ และที่สำคัญการเสริมแรงจิตใจที่ดีในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร ซึ่งเรียกว่าสมรรถนะ (McClelland, 1973) และเป็นเครื่องมือในการสรรหา พัฒนา และประเมินผลการปฏิบัติงานให้ตรงตามตำแหน่งงานและองค์กรมากที่สุด (Chansawat, 2010)

ผู้วิจัยมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยการศึกษาครั้งนี้ ได้ใช้กรอบแนวคิดสมรรถนะสภาการพยาบาลเป็นแนวทางหลัก ร่วมกับไทยแลนด์ 4.0 ยุทธศาสตร์การบริการพยาบาลระดับประเทศ พ.ศ. 2561 - 2564 ยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข เพื่อใช้ประเมินสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

วัตถุประสงค์

1) เพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

2) เพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

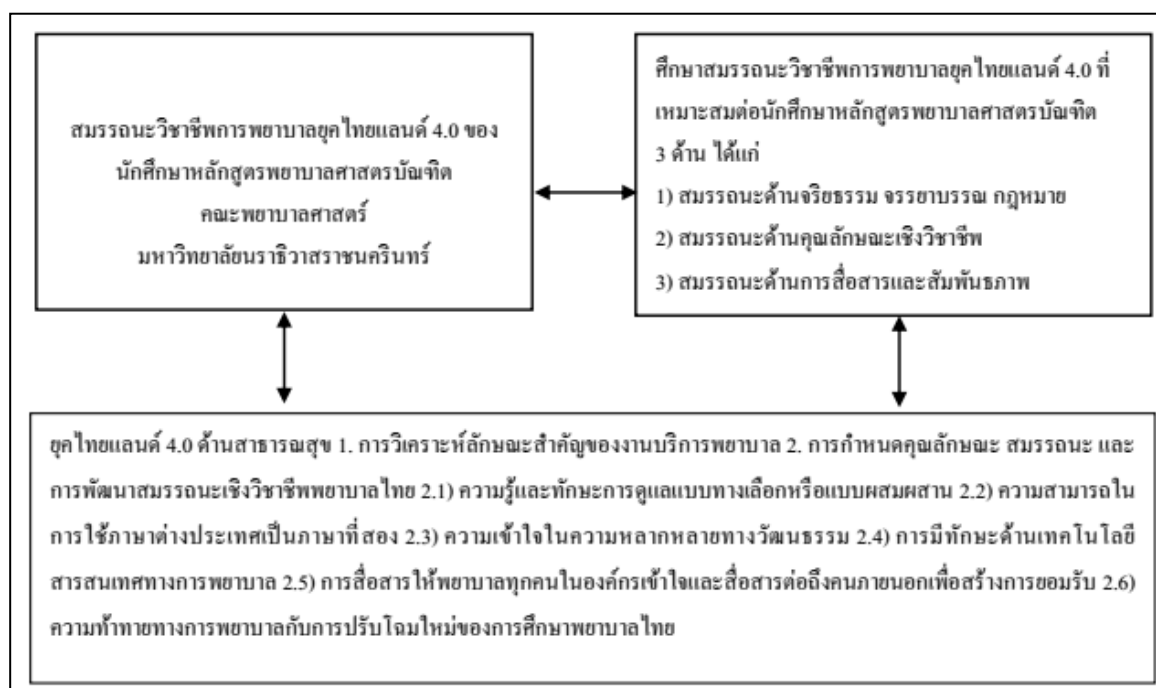
3) เพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสมของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยใช้กรอบแนวคิดสมรรถนะกลางสภาการพยาบาล ทั้งหมด 8 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะที่ 1 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย สมรรถนะที่ 2 ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและการผดุงครรภ์ สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ สมรรถนะที่ 4 ด้านภาวะผู้นำ การจัดการ และการพัฒนาคุณภาพ สมรรถนะที่ 5 ด้านวิชาการและการวิจัย สมรรถนะที่ 6 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ สมรรถนะที่ 7 ด้านเทคโนโลยี และสารสนเทศ และสมรรถนะที่ 8 ด้านสังคม การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำสมรรถนะกลางสภาการพยาบาล ที่สำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ สมรรถนะที่ 1 ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย สมรรถนะที่ 3 ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะที่ 6 ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ

เป็นแนวทางหลักในการทำวิจัย เพื่อให้มีความเหมาะสมต่อบริบทของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ก่อนเข้าสู่วิชาชีพการพยาบาลในอนาคต ร่วมกับไทยแลนด์ 4.0 ยุทธศาสตร์การบริการพยาบาลระดับประเทศ พ.ศ. 2561 - 2564 ยุทธศาสตร์กระทรวงสาธารณสุข เพื่อใช้ประเมินสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสมของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 จำนวน 30 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการวิเคราะห์อำนาจจากการทดสอบของ Cohen (1977) กำหนดขนาดอิทธิพล (Effect Size) 0.5 ค่าความคลาดเคลื่อน (Alpha) 0.05 และอำนาจการทดสอบ (Power) 0.80

ทำการคำนวณด้วยโปรแกรม G*Power 3.1.9.7 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย ซึ่งรายงานการศึกษาที่คล้ายคลึงกัน กำหนดค่าอิทธิพลขนาดกลาง (Effect Size) = 0.5 ค่าความคลาดเคลื่อน (Alpha) = 0.05 และค่า Power = 0.80 (Chanphen, 2021) แบ่งเป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 คน และนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 จำนวน 15 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ประเภท ดังนี้

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ คู่มือศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด ได้แก่ แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ แบบประเมินแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ประเด็นคำถาม (พฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะ) 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ 3) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ เครื่องมือวิจัยทั้ง 2 ประเภท ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป เพื่อพิจารณาความครอบคลุมตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องของข้อความของตัวแปรแต่ละประเด็น กรอบแนวคิดทฤษฎี โดยใช้ดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อความถามกับเนื้อหาสาระ (Content Validity Index : CVI) ให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความถามกับเนื้อหาสาระที่กำหนดและนำมาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (content validity index: CVI) ได้เท่ากับ 1 แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาถูกนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาวิเคราะห์ความเที่ยงตรงด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 0.82

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (IRB) ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนราธิวาส (ได้เอกสารหมายเลขรับรองโครงการวิจัย เลขที่ 22/2565 ลงวันที่ วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2565) นอกจากนี้ผู้วิจัยคำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง 3 ด้าน คือ ความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย และการรักษาความลับของข้อมูล นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ชี้แจงรายละเอียดในแบบประเมิน หรือแบบสอบถาม โดยครอบคลุมข้อมูลต่อไปนี้ 1) ชื่อและข้อมูลเกี่ยวกับผู้วิจัย 2) วัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย 3) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ไม่มีการระบุชื่อของผู้ตอบแบบสอบถามใน

แบบสอบถาม 4) การเก็บรักษาข้อมูลเป็นความลับ 5) การเสนอผลงานวิจัยในภาพรวม และ 6) สิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย หรือสิทธิที่จะถอนตัวออกจากการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบต่อการเรียนการสอนของผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลทั้งหมดจะถูกทำลายภายใน 1 ปี ภายหลังจากที่ผลการวิจัยได้รับการเผยแพร่แล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยทำหน้าที่สื่อถึงคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการใช้สถานที่กับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อได้รับอนุญาต ผู้วิจัยเข้าพบทีมวิจัยเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล จัดทำคู่มือประกอบการเก็บข้อมูลวิจัยให้กับทีมวิจัย ได้ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อใช้เก็บข้อมูล จากนั้นคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด หากบุคคลนั้นมีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์จะเชิญชวนให้เข้าร่วมโครงการวิจัย โดยการแนะนำตัว อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย ทีมวิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในแบบฟอร์มยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย จากนั้นอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามและเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามโดยใช้เวลาประมาณ 20 - 30 นาที โดยมีทีมวิจัยอำนวยความสะดวก ทีมวิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565 ถึงเดือนพฤษภาคม 2565 จากนั้นทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด จำนวน 30 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อเตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เมื่อข้อมูลครบถ้วนแล้วถือว่าสิ้นสุดการเข้าร่วมโครงการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ เพศ ชั้นปีของระดับการศึกษา หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ระยะเวลาการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ประสบการณ์การเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ เช่น Google classroom, Zoom application, Line application, Google meet เป็นต้น ระยะเวลาการเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ผ่านสื่อ และระดับความสนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์

2. วิเคราะห์ข้อมูลระดับสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่เหมาะสม 3 ด้าน ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ และ

3) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลโดยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับพฤติกรรมของ Wongrattana (2010) แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล แสดงผลวิจัยดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง (n = 30)

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
- อายุ (M = 21.40, S.D. = 0.72)	
- เพศหญิง	96.70
- เพศชาย	3.30
- นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3	50
- นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปีที่ 3	50
- มีประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์	100
- ระยะเวลาการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ (M = 16.83, S.D. = 9.81)	
- มีประสบการณ์การเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ Google classroom	100
- มีประสบการณ์การเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ Zoom	46.70
- มีประสบการณ์การเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ Line	10
- มีประสบการณ์การเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ Google Meet	13.3
- ระยะเวลาการเรียนรู้โปรแกรมออนไลน์ผ่านสื่อ (M = 13.10, SD.= 8.12)	
- ระดับความสนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ ระดับมากที่สุด	0
- ระดับความสนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ ระดับมาก	46.70
- ระดับความสนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ ระดับปานกลาง	50.00
- ระดับความสนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ ระดับน้อย	0
- ระดับความสนใจในการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมออนไลน์ ระดับน้อยที่สุด	3.30

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุโดยเฉลี่ย 21.4 ปี (S.D. = 0.72) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 96.7 เป็นนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 3 และ 4 เท่ากัน ร้อยละ 50 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ ร้อยละ 100 โดยมีระยะเวลาการเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ โดยเฉลี่ย 16.83 เดือน (S.D. = 9.81) โดยโปรแกรมการเรียนรู้ออนไลน์ที่ใช้สูงสุด คือ โปรแกรม Google classroom ร้อยละ 100 รองลงมา โปรแกรม Zoom ร้อยละ 46.7 รองลงมา คือ โปรแกรม Meet ร้อยละ 13.3 และโปรแกรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ โปรแกรม Line ร้อยละ 10 ตามลำดับ โดยระยะเวลาการใช้โปรแกรมการเรียนรู้ออนไลน์ผ่านสื่อดังกล่าว เฉลี่ยที่ 13.10 เดือน (S.D. = 8.12) และเมื่อศึกษาระดับความสนใจของกลุ่มตัวอย่างผ่านโปรแกรมออนไลน์ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก ร้อยละ 46.7 และระดับปานกลางร้อยละ 50 ตามลำดับ

2. ข้อมูลด้านสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 แสดงผลวิจัยดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงข้อมูลสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสม และโดยรวม (n = 30)

สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0	M	S.D.	ระดับ
1. สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย	4.70	0.31	มาก
2. สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ	4.69	0.35	มาก
3. สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ	4.58	0.38	มาก
สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสม	4.66	0.32	มาก
โดยรวม 3 ด้าน			

จากตารางที่ 2 สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสม โดยรวม 3 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก (M = 4.66, S.D. = 0.32) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด (M = 4.70, S.D. = 0.31) รองลงมาคือสมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ (M = 4.69, S.D. = 0.35) และสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (M = 4.58, S.D. = 0.38) ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาในรายข้อในแต่ละด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมายวิชาชีพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตยึดหลักความปลอดภัยต่อชีวิตและสุขภาพของผู้รับบริการ (M = 4.93, S.D. = 0.25) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิการรักษาพยาบาลของผู้รับบริการ และสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้รับบริการได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน (M = 4.00, S.D. = 0.53) ตามลำดับ 2) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตเต็มใจให้การดูแล และดูแลด้วยความนุ่มนวลต่อผู้รับบริการ (M = 4.81, S.D. =

0.55) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตปฏิบัติงานด้วยความถูกต้องตามหลักวิชาการ และแล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ($M = 4.81$, $S.D. = 0.55$) ตามลำดับ และ 3) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาต้องกล่าวถึงผู้ร่วมงานในเชิงสร้างสรรค์ และแสดงความเชื่อมั่นในศักยภาพของเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง ($M = 4.83$, $S.D. = 0.37$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีการสื่อสารเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย และสื่อสารได้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของผู้รับบริการและญาติ ($M = 4.16$, $S.D. = 0.59$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราวุธวิทยาลัย อภิปรายผล ดังนี้

สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสม โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมายมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ และสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาในรายข้อในแต่ละด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมายวิชาชีพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้ความสำคัญต่อสุขภาพและยึดหลักความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้รับบริการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Edwards and Axe (2015) ที่พบว่าพยาบาลวิชาชีพเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติกิจกรรมทางการพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงต่าง ๆ หากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ เกิดความพิการถาวร หรือเสียชีวิตต่อผู้รับบริการได้ เพื่อให้มั่นใจในการมีสุขภาพดีและความปลอดภัยต่อชีวิตของผู้รับบริการนั้น จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำมาใช้ในการศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิการรักษาพยาบาลของผู้รับบริการ และสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้รับบริการได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน จากประเด็นดังกล่าวไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0

2. สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีความยินดีให้การดูแลด้วยความนุ่มนวลต่อผู้รับบริการ โดยเปรียบเทียบกับผู้รับบริการเสมือนญาติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Khaemanee (2013); Kalla, Chantra, Sornkasetrin,

and Kansukcharoen (2016); Khonboon and Deom (2020) เป็นรูปแบบการศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาสาระต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น แล้วจะสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติได้ นำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพต่อผู้รับบริการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตสามารถปฏิบัติงานด้วยความถูกต้องตามหลักวิชาการ และแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด

3. สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต้องกล่าวถึงผู้ร่วมงานในเชิงสร้างสรรค์ และแสดงถึงความเชื่อมั่นในศักยภาพของเพื่อนร่วมงานทั้งต่อหน้าและลับหลัง ซึ่งได้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของ Khonboon and Deom (2020) เพื่อให้ได้องค์ประกอบของสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีการสื่อสารเกี่ยวกับการชักประวัติอาการเจ็บป่วย การได้รับบาดเจ็บ การประเมินผู้ป่วย หรือผู้รับบริการ และสื่อสารได้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของผู้รับบริการและญาติตามลำดับ

ดังนั้น ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เน้นนำนวัตกรรมทางการพยาบาลและการใช้เทคโนโลยีในทุกด้านของอุตสาหกรรม สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลที่เหมาะสมนั้นจะต้องเป็นคนที่มีความรู้และเข้าช่วยกับการพัฒนาเทคโนโลยีในด้านการดูแลสุขภาพของผู้ป่วย นอกจากความรู้ทางทฤษฎีและทักษะทางวิชาชีพในการดูแลผู้ป่วย ยังต้องมีความเข้าใจในเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงกระบวนการดูแลสุขภาพและการสื่อสารในสายงานของพยาบาลวิชาชีพให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีขึ้นและมีประสิทธิภาพสูงสุด นอกจากนี้ สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสมยังควรรวมถึงความสามารถในการแก้ปัญหาและการทำงานเป็นทีม เนื่องจากวงการดูแลสุขภาพกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกับผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญในสายงานที่แตกต่างกันเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้สามารถจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อนและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ นอกจากนี้ สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ยังควรรวมถึงการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารและการสร้างความเข้าใจกับผู้ป่วยและครอบครัว ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความไว้วางใจและความพึงพอใจของผู้รับบริการ การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและการเข้าใจความต้องการของผู้รับบริการจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลและสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ป่วยอย่างมาก

สรุปได้ว่า การศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อให้นักศึกษา

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีความเข้าใจต่อวิชาชีพการพยาบาลมากขึ้น และมีความพร้อมในการทำงานในอนาคต

สรุป

สมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ที่เหมาะสม โดยรวม อยู่ในระดับมาก ($M = 4.66$, $S.D. = 0.32$) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านก็พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนี้ สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.70$, $S.D. = 0.31$) รองลงมา คือ สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ($M = 4.69$, $S.D. = 0.35$) และสมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 4.58$, $S.D. = 0.38$) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

นำสมรรถนะที่เหมาะสม ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย 2) สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ และ 3) สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ไปบูรณาการด้านการเรียนการสอนในวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย ให้ทราบถึงคุณลักษณะที่ดี ได้แก่ ความซื่อสัตย์และความเป็นธรรม นักศึกษาควรมีความซื่อสัตย์และความเป็นธรรมในการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมทางวิชาชีพ เช่น การเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้รับบริการ การรักษาความลับของข้อมูลผู้รับบริการ และการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพ เป็นต้น

2. สมรรถนะด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตมีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ มีความรู้ทางทฤษฎีและทักษะทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการพยาบาลในยุคไทยแลนด์ 4.0 เช่น การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลสุขภาพ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ทันสมัย และการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงในวงการสุขภาพ เป็นต้น

3. สมรรถนะด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ 3.1) ทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคล นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ควรมีทักษะการสื่อสารที่ดี เพื่อสื่อความเข้าใจและเสริมสร้างความ

ไว้วางใจกับผู้รับบริการและครอบครัว โดยการฟังอย่างใกล้ชิดและการสื่อสารอย่างชัดเจนและเข้าใจต่อความต้องการของผู้รับบริการ 3.2) ทักษะการทำงานเป็นทีม นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ควรมีความสามารถในการทำงานร่วมกับทีมอื่น ๆ ทั้งในด้านคลินิกและทางด้านการบริหาร เพื่อให้มีการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

การนำเสนอแนะเหล่านี้มาบูรณาการในการเรียนการสอนในวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 สามารถดำเนินการได้ผ่านวิธีการต่อไปนี้

1. สร้างวิทยากรหรือผู้สอนที่เชี่ยวชาญในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีทางการแพทย์และการใช้เทคโนโลยีในการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0
2. สร้างกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นการแก้ปัญหาและการทำงานเป็นทีม เพื่อส่งเสริมทักษะทางคลินิกและทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลในทีม
3. สร้างสภาพแวดล้อมการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ได้ปฏิบัติฝึกงานหรือการปฏิบัติงานในสถานพยาบาลที่มีเทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ล้ำสมัย เพื่อให้พัฒนาทักษะทางวิชาชีพและความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีในการดูแลสุขภาพ

การบูรณาการสมรรถนะด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย คุณลักษณะเชิงวิชาชีพ และการสื่อสารและสัมพันธภาพในการเรียนการสอนในวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 จะช่วยสร้างนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตให้เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความพร้อมในการทำงานในสถานการณที่ซับซ้อนและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคมอย่างเหมาะสมในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษากับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต ช่วงชั้นปีที่ 3 และช่วงชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ดังนั้น ควรทำการวิจัยในพยาบาลวิชาชีพที่จบใหม่ไม่เกิน 2 ปี ในแผนกต่าง ๆ ของโรงพยาบาล หรือในพยาบาลวิชาชีพผู้ชำนาญการ
2. การวิจัยครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงพรรณนา (descriptive study) เพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพการพยาบาลยุคไทยแลนด์ 4.0 ของนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ดังนั้น ควรทำการวิจัยในรูปแบบอื่น ๆ เพิ่มเติมที่มีการเก็บข้อมูลในระยะยาว เช่น การวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบและนำมาพัฒนาสมรรถนะด้านการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นต้น
3. ควรทำการวิจัยศึกษาเกี่ยวกับความเข้าใจและการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมในการดูแลผู้รับบริการในยุคไทยแลนด์ 4.0

รายการอ้างอิง (References)

- Bawornthip, P., & Krithira, P. (2018). Community Nurse Roles in Using Health Care Technology for Patients with Hypertension in Thailand 4.0. *Journal of Nursing Association of Thailand, Northern Branch*. 25(1), 14-22.
- Bureau of Public Health Administration (2017). *Ministry of Public Health, Health Driving the health service system Development Plan. (2017-2021)*. Retrieved September 19, 2022 from <https://phdb.moph.go.th/main/>.
- Chanphen, R. (2021). *The effectiveness of the health promotion program for patients with hypertension in hypertension clinic Damnoen Saduak Hospital Ratchaburi Province*. Retrieved June 26, 2023 from <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/RHQJ/article/view/251916/172099>.
- Chansawat, C. (2010). *Factors of Professional Nursing Competency, Southern Community Hospital*. Master of Nursing Science Thesis Nursing Administration Program, Faculty of Nursing, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Cohen, J. (1977). *Statistical Power Analysis for the Behavioral Sciences (Revised Ed.)*. Retrieved June 25, 2023 from [https://www.scirp.org/\(S\(i43dyn45teexjx455qlt3d2q\)\)/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=1985761](https://www.scirp.org/(S(i43dyn45teexjx455qlt3d2q))/reference/ReferencesPapers.aspx?ReferenceID=1985761).
- Edwards, S., & Axe, S. (2015). The 10 'R's of safe multidisciplinary drug administration. *Nurse Prescribing*, 13(8), 398-406.
- Hanucharurnkul, S., & Phanphakdi, O. (2010). *Advanced practice nursing: Integration into practice*. Bangkok: Thailand nursing and midwifery council. (in Thai)
- Kalla, S., Chantra, R., Sornkasetrin, A., & Kansukcharoen, A. (2016). Synthesis of Research on Formal Instructional Models.Nurse. *Journal of Nursing, Ministry of Public Health*, 93-108.
- Khaemane, T. (2013). *Teaching Science: Body of Knowledge for Effective Learning Process*. 17th ed. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Khonboon, R., & Deom, A. (2020). Guidelines for the development of learning achievement in maternal nursing subjects. Infant and midwifery 2 among nursing students Asian Graduate College. *Asian Graduate College Journal*. 10, (1), 147-155.

- McClelland, D.C. (1973). Testing for competence rather than intelligence. *American Psychologist*, 28(1), 1-14.
- Office of the Public Sector Development Commission. (2016). *Blueprint Model Thailand 4.0 Driving Thailand to Stable, Prosperous and Sustainable*. Retrieved October 14, 2017 from <https://www.opdc.go.th>.
- Thailand Nursing and Midwifery Council. (2009). *Announcement of the Nursing Council on the competency of professional nurses*. Retrieved January 10, 2022. from http://www.tnc.or.th/news_detail.php?news_id=2133.
- Thongkaew, T. (2013). *Competency: principles and practices*. Suan Dusit Rajabhat University. Retrieved September 20, 2022 from <http://www.competency.mju.ac.th/doc/22141.doc>.
- Wansa, P. (2017). Thailand Health 4.0 challenges and opportunities. *Journal of the Thai Medical Informatic Association*. 1, 31-36.
- Wongrattana, C. (2010). *Techniques in using statistics for research*. (12th ed.), Nonthaburi. Thai Niramitkit Interprogressive. (in Thai)